



Vibus efferēdi sūt laudibus/ reges ac principes qbus mūdus iuste dis-
ponit/ gloriosissimi simul & xpianissimi/ atq; Hispaniarum catholici pri-
cipes Ferdināde & Elisabeth hinc uel maxime patet: q; cū diuina hi-
storia damnet eos/ qui incōmunicabile nomen tribuerūt lignis & la-
pidibus/ uocātes eos deos: tamen solis principibus id cōmunicari non modo passa
est: sed etiā ipsa cū hominibus/ & gentibus appellatione sua confirmauit: sepiissime
deos/ duces & iudices uocans. Nam Exodi. vii. ca. Moysen/ deū nominauit: dicēs.
Ego te dedi deum Pharaoni. Et Exodi item. xxiii. Si furtū latuerit: applicabit dñs
domus ad deos. Et itē alibi. Dñs nō detrahes: & principē populi tui ne maledicas
Et item in psalmo. Principes populorū congregati sunt/ cū deo Abrahā: qm̄ dii for-
tes terre/ uehemēter eleuati sunt. Et in alio psalmo/ ad principes prauos: deus inq̄t
stetit ī cōcilio deorū: in medio autē deos ita diiudicat. Vsq; quo indicatis iniquitatē
& facies peccatorū sumitis? Et paulo post. Ego dixi dii estis: & filii excelsi omnes.
Qua certe appellatione dignari fuerūt: q; solis ipsis/ qđ ad deū spectat ius regendi
atq; iudicandi loca/ puincias/ & regna/ & imperia/ tributū est. Vnde/ & aurea etate/
quæ (teste Ouidio) cepit principio generis humani/ cū nulla esset idolatria: princi-
pes iustos/ appellabāt deos & numina. Qđ testat Ianus apud Ouidiū in primo de
Fastis dicēs. Tunc ego regnabam: patiens cū terra deorū/ Esset: & humanis numi-
na mixta locis. Eosdē uocat iustos dicens infra. Proq; metu populū/ nō uis sed pu-
dor ipse regebat: Nullus erat iustis: reddere iura labor. Qđ si ita est/ quia ita est/ q;
iustos principes deus uult deos dici p cōmunionē nominis/ nō p essentiam: conse-
quens necessario est/ ut in cōmunionē noīs/ cōmunes simul pfectiones/ & quæ oēs
in nomine deitatis laudes pfectionū & qualitātū continent: hoī iusto tribuant.
Tot igitur uirtutū laudibus iustus princeps/ procul mendacio atq; adulatione po-
test efferri: quot cū dei nomine iusto cōgruere possunt: ut eum deum/ iustum/ pru-
dentē/ fortem/ inuictū/ temperatū/ castum/ humilem/ pudicum/ ueracem/ mitem/ in
deum pium/ in homines subditos/ sollicitū/ legislatorem: perturbatorē sceleratorum/
amatorē & premiatorē bonorum. Qđ si quibus etate nostra ex principibus meri-
to a deo nomen illud cōmunicatū est: quibus utiq; iustius tributū est/ ut sint dii &
numina in terra degentes: quā christianissimis simul & gloriosissimis Hispania-
rum principibus Ferdinādo & Elisabeth: qui animo diuino atq; inuicto formati:
breui tempore effecerunt: quod octingentis ferme annis/ maiores eorum attēptan-
tes/ frustra enisi fuerūt? Hii enim soli tenebras a luce diuiserunt: tyrannos Hispa-
niarum & geriones/ tanq̄ semen Herculeū magna ui atq; fortitudine substulerūt:
latrocinantes delcrunt: impios hereticos tota Hispania pepulerūt/ Mauros crucis
inimicos/ illo potentissimo regno Betico spoliauerūt: ad temperantiāq; ac religio-
nem & castimoniam quoq; omnes iam lapsas religiones reduxerūt: etiā ut unico
uerbo omnes laudes eorū colligam: quicquid fortitudinis: uictoriæ/ castitatis/ co-

*reges dñi dñi
Sarra Aragon*

*Iusto princeps
deus. uult deo
per cōmunionē
nō per esse*

*laude Ferdin
et belisabet
qñz Hispan*